

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 12Er/163/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415203299
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vojtech Ševčík
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415203299.2

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, proti povinnému: U. O., E..Č.. XXXXXX/XXXX, V.D. XXX/X, XXX XX G., vedenej pod sp. zn. EX 468/15, súdnym exekútorom: JUDr. Ing. Ján Gasper, PhD., Exekútorský úrad so sídlom P. O. BOX 142, 977 01 Brezno pre pohľadávku 958,44 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd námietky povinnej z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd poverením z 15.04.2015 poveril exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 958,44 EUR s príslušenstvom a zmluvnou pokutou na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-966/14-LP zo dňa 15.08.2014.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku /ďalej len EP/, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprístupná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd námietkam vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastal v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností. Dôvody zastavenia exekúcie sú vymedzené v ustanoveniach § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Súd je pri skúmaní námietok viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré oprávňuje súd skúmať len skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem po vzniku exekučného titulu alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie. Rovnako je možné namietať aj skutočnosť, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Pri vznesení námietok proti exekúcii sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Exekútor predložil súdu dňa 08.06.2015 námietky povinnej proti exekúcii, ktoré povinná podala v zákonnej lehote. V námietkach povinná poukazuje na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy viažucej sa k

predmetnej zmluve o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinnou, kedy došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Zmluvou s takýmto znením si spotrebiteľ jednoznačne zhoršil svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. OZ). Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jeho bydliska na Okresnom súde Žiar nad Hronom, teda v Žiari nad Hronom, a to podľa príslušných ustanovení občianskeho súdneho poriadku s garanciou ústavných práv, ktorého znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebiehalo rozhodcovské konanie - známe omnoho väčšou benevolenciou postavenou v prospech podnikateľa. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 a ods. 4 písm. r OZ) ide aj z dôvodu, že oprávnený si priamo a autoritatívne v preformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy, možnosť výberu či prípadný spor predloží rozhodcovskému súdu alebo príslušnému súdu Slovenskej republiky. Právo výberu akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh - teda v konečnom dôsledku ide o oprávneného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby boli spory s povinným riešené pred rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie oprávneného oveľa výhodnejšie. Následne povinná poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp, zn.: 18 C/ 57/2013.

Spotrebiteľ (povinný) na rozdiel od podnikateľa (oprávneného) nemohol nijako ovplyvniť výber rozhodcovského súdu ani výber osoby rozhodcu. Táto zmluva predstavuje ukážkový príklad zmluvnej nevyváženosti a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane - spotrebiteľovi. Spotrebiteľskú zmluvu ani všeobecné podmienky nemohol spotrebiteľ ovplyvniť (nijako zmeniť, upraviť) nakoľko bola vopred preformulovaná a v takomto znení predložená spotrebiteľovi. Uvedené platí bez ohľadu na to, či je v rozhodcovskej zmluve možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd dohodnutá alternatívne alebo výlučne, nakoľko aj v prípade alternatívy, ak má podnikateľ možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd, znamená to podstatné zhoršenie postavenia spotrebiteľa. K uvedenému aj došlo. Predmetný rozhodcovský rozsudok je v hrubom rozpore s viacerými rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora, ako napr. v rozpore s Uznesením Európskeho súdneho dvora vo veci C 76/10 Pohotovosť s. r. o. proti C. M., v ktorom súdny dvor určuje, že podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v kontexte smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 v prípade ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, má to za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného je zrejмый rozpor rozhodnutia napadnutého rozhodcovského súdu s týmto rozhodnutím súdu Európskeho súdneho dvora, a to v tom, že rozhodcovským rozsudkom bol okrem iného žalovanému priznaný aj poplatok za poskytnutie úveru, napriek tomu, že táto zmluva mala byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov vzhľadom na jej chýbajúce obligatórne náležitosti. Predmetná spotrebiteľská úverová zmluva taktiež neobsahovala údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a zároveň neobsahovala ani iné obligatórne náležitosti, ktoré musí obsahovať podľa § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy) pri ktorých absencii hovorí § 11 ods. 1 o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (v zmluve o.i. absentujú údaje o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov). Na základe uvedeného sa domnievame, že v danom prípade ide o neplatný exekučný titul, na základe ktorého nie je možné exekúciu vykonať, a teda povinná žiada exekúciu zastaviť.

Následne povinná poukazuje na obsah samotnej revolvingovej zmluvy a to tak že v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie §9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie či ide o hotovostné, alebo bezhotovostné čerpanie, jednorazové prípadne uskutočnené vo viacerých platbách a pod. Zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu ďalej neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má byť podľa dostupnej judikatúry určený konkrétnym dňom splatnosti poslednej splátky. Zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje, resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Toto členenie bolo potvrdené napr. rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne v konaní Č. 9Co/401/2012.

Povinná v spojitosti s rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co 3/2011 zo dňa 28.09.2013, Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/313/2010-99 zo dňa 9.11.2010 a rozhodnutia Krajského súdu v Ostrave č.k. 16 ICM 944/2010 zo dňa 23.08.2011 poukazuje na odplatu za poskytnutie úveru, ktorá dosiahla úroveň 70,03%, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i s dobrými mravmi a možno tieto ustanovenia revolvingovej zmluvy, ktoré sa týkajú odplaty za poskytnutie úveru ako jednu z neprijateľných zmluvných podmienok.

V článku 4 námietok povinná poukazuje na zákon 129/2010 o spotrebiteľských úveroch (platného v čase uzavretia zmluvy) podľa ktorého (§4 ods. 1) veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu.

Podľa §44 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (platného v čase uzavretia zmluvy) prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Zo zmluvy o úvere je zrejmé, že obligatórne údaje obsiahnuté v zmluve o úvere boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu. Dňa 18.08.2011 povinná podala Žiadosť (návrh) o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500006449. Dňa bola táto žiadosť (návrh) doplnená o údaje v bode 6 a takisto došlo k zmene údajov o predpokladanej RPMN. Podľa ust. §4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy je však základnou povinnosťou veriteľa písomne informovať spotrebiteľa o zmluvných podmienkach pred uzavretím zmluvy o úvere. Vzhľadom na to je zrejmé preukázané pochybenie veriteľa, ktorý nedodrжал jeho základnú povinnosť umožniť spotrebiteľovi byť informovaný o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť, a teda veriteľ porušil najzákladnejšie právo spotrebiteľa, a to právo spotrebiteľa na informácie, čo je v jednoznačnom rozpore so zákonom.

V tejto súvislosti povinná poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Zo spôsobu uzatvárania tejto i predchádzajúcich zmlúv vyplýva, že ide o typický príklad prijatia návrhu s dodatkami a zmenami, ktoré tým znamenajú odmietnutie návrhu zo strany oprávneného. Ich akceptácia zo strany povinného nebola vykonaná. Tým že návrh predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere bol dňa 08.09.2011 doplnený a sčasti aj zmenený, povinná sa domnieva, že z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa § 57 ods. 1 písm. l) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom.

Z uvedeného zrejme vyplýva, že oprávnený mal nárok z predmetnej zmluvy len na istinu avšak rozhodcovský súd na túto skutočnosť neprihliadol a úverový vzťah nezákonne posúdil v neprospech spotrebiteľa, keď priznal oprávnenému nároky na ktoré podľa práva nemal nárok čo je v zjavnom rozpore s verejným poriadkom.

Oprávnený sa voči námietkam povinnej vyjadril jednotlivo v rámci štyroch bodov.

V prvom bode sa vyjadruje voči názoru povinnej, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná zmluvná podmienka, pretože možnosť voľby výberu medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom je len teoretická. Podľa oprávneného je mylné a v rozpore s platnou právnou úpravou, ak sa stotožňuje možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním (ako to predpokladá § 53 ods. 4 písm. r) Obč. zákonníka) a všeobecným konaním so situáciou, kedy sa spor začne na základe žaloby dodávateľa. Ani zákon, a ani smernica 93/13/EHS nehovoria nič o tom, že rozhodcovské konanie je prípustné len vtedy, ak sa začne na základe podania (žaloby) spotrebiteľa.

V súvislosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 2009, sp. zn. 1M Obdo V 16/2006 a publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 54/2010 oprávnený uvádza, že neprijateľná podmienka je neplatná, pričom ide o neplatnosť absolútnu. Teda neplatnosť, ktorá pôsobí s účinkami ex tunc. Ak však sa má prijateľnosť či neprijateľnosť spájať so začatím rozhodcovského konania podľa toho, kto je žalobca (a teda kto začne rozhodcovské konanie), potom nemôže ísť o neplatnosť absolútnu. Okolnosťou, ktorá má spôsobovať neplatnosť zmluvy titulom neprijateľnosti, je totiž začatie rozhodcovského konania dodávateľom. A táto neexistovala v čase vzniku rozhodcovskej zmluvy.

K výberu rozhodcu resp. fóra, kde sa spor bude riešiť, dochádza až pri podaní žaloby. Tento výber robí strana podávajúca žalobu. Obe zmluvné strany majú v zmysle úpravy ich vzájomného vzťahu rovnaké práva a nie je možné hovoriť o žiadnej nerovnováhe. Ochrana spotrebiteľa smeruje k tomu, aby zmluvné strany mali rovnakú možnosť a postavenie v rovnakej respektíve porovnateľnej situácii. To znamená, či rozsah oprávnení žalobcu je rovnaký bez ohľadu na to, či ide o dodávateľa alebo o spotrebiteľa. Ak je v pozícii žalobcu spotrebiteľ, potom aj on určuje a) fórum rozhodovania sporu, b) v prípade voľby rozhodcovského konania rozhodcovský súd. Samotný fakt, že rozhodcovské konanie začne na základe žaloby dodávateľa nie je daný uzatvorením rozhodcovskej zmluvy. Vyplýva z toho, že zo strany spotrebiteľa dôjde k porušeniu zmluvných povinností.

V druhom bode sa oprávnený vyjadruje k tomu, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná pretože ju spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť. Podľa oprávneného argumentácia povinného v tomto smere nielen že neodzrkadľuje reálny skutkový a právny stav jestvujúci vo veci, ale súčasne je aj v rozpore so zákonnou úpravou. Právomoc stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sa odvodzuje zo samostatne uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Rozhodcovská zmluva číslo 8500006449 je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia ani nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, resp. jej trvania ako takej a je písaná rovnakým písmom ako samotná Zmluva o revolvingovom úvere.

Bez ďalšieho povinný vo svojej argumentácii pritom opomína, že z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy. Bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa ustanovenia čl. 2 rozhodcovskej zmluvy: „Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“

Nemožno súhlasiť s tvrdením povinného, že nemohol ovplyvniť uzavretie rozhodcovskej zmluvy aj s ohľadom ich úmysel získať úver. Poučenie povinného o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzavretie hlavnej zmluvy o úvere ie hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy. Aj za predpokladu, že dlžník rozhodcovskú zmluvu uzavrel mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť v lehote 14 dni aj bez uvedenia dôvodu, t.j. potom čo mu boli peňažné prostriedky poskytnuté. Veriteľ totiž (v súlade s článkom 2 ods. 2.3 zmluvných ustanovení zmluvy o úvere) vyplatil povinnému úver v deň

uzavretia zmluvy o úvere (t.j. v rovnaký deň ako bola uzavretá rozhodcovská zmluva). Povinný mal teda reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov. Z toho tiež možno prezumovať, že dlžníkovi by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietne uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu.

Oprávnení ďalej poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8CoE/4/2014 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. JCoE/328/2013.

V ďalšom bode sa oprávnený vyjadruje k náležitostiam, ktoré sú vyžadované pri zmluve o spotrebiteľskom úvere.

K ďalším údajne chýbajúcim náležitostiam zmluvy uvádzame, že ustanovenie § 11 ods. 1 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z.z. nebolo zo strany povinného správne vyložené a aplikované.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., sa vyžaduje aby okrem absencie predpísaných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná aj predpísaná forma (cit. „zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § S ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) aj) 10 ods. 1“). Použitie spojky „a“ predstavuje konjunkciu, teda predpoklad k tomu, aby boli súčasne splnené podmienky aj ohľadne formy zmluvy a aj ohľadne jej obsahu.

K údajnej absencii náležitostí - konečnej splatnosti úveru poukazuje oprávnený na to, že údaj o konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom splatnosti poslednej splátky je aj uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tvoriacom súčasť zmluvy.

Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi pritom vyjadruje v otázke konečnej splatnosti úveru skutočnosť, ktorá plynie z bodu 5 a bodu 6 samotnej zmluvy. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Tento údaj uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je logickým vyústením údajov uvedených v spomenutých bodoch.

Aj v článku 4., ods. 4.6 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza, cit. „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.“ Avšak aj bez uvedenia uvedeného a len z Dátumu splatnosti poslednej splátky je každému priemernému spotrebiteľovi zrejmé, aký je deň konečnej splatnosti. Priemerný spotrebiteľ (ako základný pojem spotrebiteľského práva v zmysle luxemburskej judikatúry) je osoba priemerne obozretná, rozhladená a konajúca s normálnou mierou opatrnosti a vedomosti o dôsledkoch svojho konania. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sa uvádza Dátum splatnosti poslednej splátky. Uvedený údaj vyplýva aj z dátumu splatnosti splátok tak, ako to vyplýva z bodu 6 zmluvy. Oznámenie podľa vôle účastníkov tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Aj v článku 4., ods. 4.6 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza, cit. „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.“ Avšak aj bez uvedenia uvedeného a len z Dátumu splatnosti poslednej splátky je každému priemernému spotrebiteľovi zrejmé, aký je deň konečnej splatnosti. Priemerný spotrebiteľ (ako základný pojem spotrebiteľského práva v zmysle luxemburskej judikatúry) je osoba priemerne obozretná, rozhladená a konajúca s normálnou mierou opatrnosti a vedomosti o dôsledkoch svojho konania. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sa uvádza Dátum splatnosti poslednej splátky. Uvedený údaj vyplýva aj z dátumu splatnosti splátok tak, ako to vyplýva z bodu 6 zmluvy. Oznámenie podľa vôle účastníkov tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

V poslednom, štvrtom bode sa oprávnený vyjadruje k odplate za poskytnutie úveru vo výške 70,03%, čo je podľa povinnej v rozpore s dobrými mravmi.

Tvrdenie povinného je nepreukázateľné nakoľko nie je vôbec z neho zrejmé v čom by malo byť domáhanie vrátenia požičanej sumy v rozpore s dobrými mravmi.

Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

K tvrdeniu povinného, že obligatórne údaje obsiahnuté v zmluve o úvere boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany povinného je potrebné uviesť, že podľa § 44 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObčZ“) vzniká zmluva okamihom, kedy prijatie návrhu zmluvy nadobúda účinnosť, t.j. okamihom, kedy navrhovateľovi dôjde vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu (§ 43c ods. 2 ObčZ). Podľa právnej doktríny predpokladom vzniku zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu sú dva jednostranné právne úkony vzájomne adresované návrh na uzavretie zmluvy (oferta v zmysle §43a, 43b ObčZ) a prijatie návrhu (akcept v zmysle § 43c ObčZ).

Ustanovenie ods. 2.1 je teda opisom spôsobu, akým dôjde k uzatvoreniu zmluvy. Konsenzus zmluvných strán ohľadne uzavretia zmluvy, ktorý je *conditio sine qua non* uzavretia zmluvy nastáva v dôsledku spôsobu, akým dlžník formuluje a vymedzuje obsah svojho návrhu, keď je to práve sám dlžník, ktorý prostredníctvom odsekov 1.3 a 2.1 žiadosti výslovne vyjadruje, jeho návrh zahŕňa aj žiadosť o úver v nižšej sume ako sa uvádza v bode 5. Žiadostí. Prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere bolo zo strany žalobcu vykonané v súlade s tým, ako bola predložená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, a ako bol vymedzený jej obsah.

Oznámenie veriteľa o schválení úveru pritom vyjadruje potvrdenie prejavu vôle veriteľa (ktorý je formálne urobený už podpisom na zmluve) a tiež vymedzenie tých údajov, ktoré v čase podávania žiadosti nie sú objektívne určiteľnými, Podstata zmluvného vzťahu - výška úveru, počet splátok, úroková sadzba, celkové náklady sú obsiahnuté priamo v zmluve o revolvingovom úvere (bod 6). Striktne vzaté z formálneho hľadiska, uvedené údaje sú zhodné s obsahom žiadosti o úver. Z hľadiska postupu konajúcich osôb je teda nesporné, že ich prejavy vôle sú v tomto smere kompatibilné a zhodne smerujú k založeniu toho istého zmluvného vzťahu a sú aj na tej istej listine.

Výška úveru, doba jeho splatnosti, výška celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, výška splátky, výška úrokovej sadzby boli zhodné tak v žiadosti o úver, ako aj v prijatí zo strany veriteľa. K žiadnej zmene nedošlo a teda z obsahovej stránky došlo k bezvýhradnému prejavu vôle oboch strán v čase podania žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru nie je objektívne ani možné exaktne stanoviť hodnotu RPMN, nakoľko tomu bráni práve spôsob výpočtu stanoveným zákonom. Z neho vyplýva, že do výpočtu vstupujú presné dátumy splatnosti prvej splátky (a každej nasledujúcej splátky), dátum vyplatenia úveru, ktoré diferencujú výsledok výpočtu.

Tvrdenie o neistote o výške RPMN je však nesprávnym, keďže daný údaj pri schválenom úvere nikdy nebude vyšší ako ten, ktorý sa uvádza v žiadosti ako predpokladaný.

Okresný súd podľa § 50 ods. 1 EP preskúmal námietky povinného, ako aj vyjadrenie oprávneného k námietka povinného, a následne námietky povinného zamietol, nakoľko ich považuje za neodôvodnené a neopodstatnené.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že oprávnený sa domáha vykonania exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-966/14-LP zo dňa 15.08.2014. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500006449 uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 08.09.2011. V ten istý deň, ako bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, oprávnený s povinným uzatvorili aj Rozhodcovskú zmluvu č.850000644922.

V článku 2 Rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej doložky zo strany veriteľa, pričom dlžník vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti jasne a zrozumiteľne informovaný.

V článku 3 Rozhodcovskej zmluvy veriteľ uviedol, že pred uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy dlžníka poučil o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorila, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa čl. 7 Rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenia od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Súd môže skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, buď na návrh účastníka konania lebo aj bez návrhu v rozsahu svojej zákonnej prieskumnej povinnosti, ktorú mu ukladá priamo zákon. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekučného konania. Pokiaľ teda súd zistí, či už na základe podania účastníka konania alebo z vlastnej iniciatívy, že exekučný titul, predložený oprávneným nespĺňa formálne alebo obsahové náležitosti, môže exekúciu zastaviť. V nadväznosti na uvedené okresný súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 1997 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“.

V ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ust. § 53 ods. 1 veta prvá zakotvuje všeobecnú zásahu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné, t.j. o neprijateľné zmluvné podmienky nejde vtedy, ak sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa pritom v zmysle § 53 ods. 2/ Občianskeho zákonníka nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti. Zo zmluvy o úvere uzatvorenej 08.09.2011 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je zrejmé, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko z nej nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom a že by povinný pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu možno uvedený právny vzťah považovať za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom (povinným) a dodávateľom (oprávneným) v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, v súlade s právnou úpravou Slovenskej republiky a aj s právom EÚ, keď skúmal rozhodcovskú zmluvu ako zmluvnú podmienku z hľadiska, či nevyvoláva nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

V prejednávanej veci rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 08.09.2011. Zo samostatne uzavretej Rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že ide o medzi zmluvnými stranami dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva, t.j. Zmluva o revolvingovom úvere bola oprávneným vopred pripravená na predtlačenom tlačive, a teda spotrebiteľ ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť ešte nezakladá predpoklad, že tomu tak bolo aj pri uzatváraní Rozhodcovskej zmluvy. Táto bola uzatvorená medzi účastníkmi na zvláštnom liste, podpísanom oprávneným aj

povinným. Aj keď bola Rozhodcovská zmluva oprávneným ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste, do ktorého sa vpisujú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník bol tiež oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

Takto uzavretá Rozhodcovská zmluva nebráni spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd. Práve umožnenie výberu súdu, či už rozhodcovského alebo všeobecného žiadateľom, dohodnutý zmluvnými stranami v poslednej vete čl. 3 Rozhodcovskej zmluvy, je dôkazom o tom, že takýmto žalobcom môže byť rovnako veriteľ ako aj dlžník- spotrebiteľ, preto takéto dojednanie nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky.

Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd považuje Rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul za individuálne dohodnutú, preto na ňu nie je možné aplikovať ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve spôsobujúcich jej neplatnosť.

Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

Zmenou Zákona 244/2005 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zrušením § 45, ktorý bol zrušený od 1.1.2015 a v nadväznosti na vyššie uvedené ustanovenie Exekučného poriadku sa exekučný súd nemôže zaoberať hodnotením práv a povinností, dohodnutých zmluvnými stranami v zmluve o úvere ohľadne dohodnutej odmeny za poskytnutie úveru a jej súladu s dobrými mravmi, ako aj náležitosťami úverovej zmluvy podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol, že námietky povinnej zamietla.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.